

- визначити вплив інвестицій та інновацій на рівень інтеграційної діяльності підприємства і обґрунтувати пріоритетні напрямки інвестування з метою його підвищення;

- обґрунтувати організаційно-економічні механізми забезпечення міжнародної економічної інтеграції вітчизняних підприємств.

В процесі дослідження цілей та вирішення задач, необхідно вивчити та дослідити теоретичну та методологічну базу основних положень економічної теорії, розроблені вітчизняними і зарубіжними авторами. Зокрема, необхідно дослідити теорії монополістичної переваги, теорії прямих іноземних інвестицій, доцільність функціонування спеціальних та вільних економічних зон в Україні та їх позитивний вплив на інтеграційний процес українських підприємств.

В результаті виконання наукової роботи будуть розроблені методи виходу вітчизняних електротехнічних підприємств на міжнародний ринок. Встановлено шляхи співпраці українських двигунобудівників з зарубіжними, можливість їх спільної діяльності. Визначено проблеми, що перешкоджають інтеграції підприємств, та шляхи їх вирішення. Встановлено способи досягнення розвитку українських підприємств світового рівня та економіки держави в цілому. Особливу увагу буде приділено оцінці та прогнозуванню ринкової кон'юнктури національного та світового ринку асинхронних двигунів та зміни його структури.

Я.В. КОРОВІЙ, студ.

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день Україна перебуває в досить складному економічному стані – це спричинено низкою політичних, соціальних та інших проблем. Через неефективні дії і стан невизначеності нашої держави зовнішньоекономічна діяльність не може рухатися у прогресивному напрямку.

Метою даної роботи є дослідження та аналіз сучасного стану зовнішньоекономічної діяльності, та перспектив розвитку.

Суб'єкти господарської діяльності України та іноземні суб'єкти господарської діяльності при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності керуються згідно з Законом України “Про зовнішньоекономічну діяльність” певними принципами (суверенітету народу України, юридичної рівності і недискримінації, верховенства закону, захисту інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, еквівалентності обміну, неприпустимості демпінгу при ввезенні та вивезенні товарів.)

Суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності в Україні є:

- фізичні особи;
- юридичні особи;
- об'єднання фізичних, юридичних;
- структурні одиниці суб'єктів господарської діяльності республік Союзу РСР, іноземних суб'єктів господарської діяльності;
- спільні підприємства за участю суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності;

До видів зовнішньоекономічної діяльності, які здійснюють в Україні суб'єкти цієї діяльності, належать:

- експорт та імпорт товарів, капіталів та робочої сили;
- надання суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України послуг іноземним суб'єктам господарської діяльності;
- наукова, науково-технічна, науково-виробнича, виробнича, навчальна та інша кооперація з іноземними суб'єктами господарської діяльності;
- міжнародні фінансові операції та операції з цінними паперами у випадках, передбачених законами України;
- кредитні та розрахункові операції між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та іноземними суб'єктами господарської діяльності;
- спільна підприємницька діяльність між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та іноземними суб'єктами господарської діяльності;

- підприємницька діяльність на території України, пов'язана з наданням ліцензій, патентів, ноу-хау, торговельних марок та інших нематеріальних об'єктів власності з боку іноземних суб'єктів господарської діяльності;

- організація та здійснення діяльності в галузі проведення виставок, аукціонів, торгів, конференцій, тощо;

- товарообмінні (бартерні) операції та інша діяльність;

- орендні, в тому числі лізингові, операції між суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та іноземними суб'єктами господарської діяльності;

- операції по придбання, продажу та обміну валюти на валютних аукціонах, валютних біржах та на міжбанківському валютному ринку;

- роботи на контрактній основі фізичних осіб України з іноземними суб'єктами господарської діяльності як на території України, так і за її межами;

- інші види зовнішньоекономічної діяльності, не заборонені прямо і у виключній формі законами України.

Посередницькі операції, при здійсненні яких право власності на товар не переходить до посередника (на підставі комісійних, агентських договорів, договорів доручення та інших), здійснюються без обмежень.

Державний контроль у сфері ціноутворення здійснюється лише при формуванні, встановленні та застосуванні державних фіксованих та регульованих цін і тарифів експорту, питома вага яких в даний час не перевищує 10%. Державному регулюванню підлягають експортні ціни і тарифи на продукцію та послуги підприємств природних монополій у сфері електроенергетики, житлово-комунального господарства, транспорту та зв'язку. У сфері торгівлі суб'єктами господарювання ціни формуються самостійно у режимі вільного ціноутворення, виходячи з попиту та пропозиції.

З метою виконання покладених завдань, Держцінінспекцією здійснюються планові та позапланові перевірки встановлення та застосування регульованих експортних цін та тарифів. У разі виявлення порушень та виключно за рішеннями господарських судів до порушника застосовуються економічні

санкції, а саме вся необґрунтовано одержана сума виручки підлягає вилученню в доход бюджету разом із штрафом у подвійному розмірі. Також штрафні санкції застосовуються при виявленні фактів заниження цін на продукцію та товари, на які, згідно із спеціальними нормами законодавства встановлюються мінімальні ціни (лікеро-горільчані вироби, цукор та цукрові буряки).

Україна має рівнятися у цьому випадку на Подільський регіон. Адже це район, який зробив найбільший прогрес у міжнародних відносинах, а особливо в зовнішньоекономічній діяльності. Для Вінницької області є традиційно сформована структура економіки, яка пов'язана із сильно розвиненим сільськогосподарським виробництвом та продукцією переробки. З моменту проведення загальної лібералізації економіки України у 1992р. почали відбуватись досить серйозні зміни оскільки на зміну монополії держави, суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності отримали право конкуренції на внутрішньому ринку, відповідно імпортувати та експортувати свою продукцію. Не коректна економічна та інноваційна політика зумовила втрати експортні ринки (ринок цукру). Україна перестала бути так званим «цукровим Донбасом».

Цей невдалий етап для Подільського регіону полягав у втраті позицій цукру з цукрового буряка від тростини. Зараз досить вагома частка експорту припадає на олійні культури, олію, зерно. На даний момент Подільський регіон є одним із лідерів експорту олійних культур і особливо в частині виробництва ріпаку. Зміни які на сьогодні відбуваються обумовленні тим що:

- існують загальні тенденції зростання чисельності населення;
- істотно зростають сукупні доходи таких країн як: Індія та Китай
- значна частина сільськогосподарської продукції використовуються у виробництві продуктів біоенергетики. Подільський регіон займає провідне місце в Україні у виробництві біоетанолу.

Найближчі 5-10 років за прогнозами аналітиків буде спостерігатися стрімке зростання експортних закупівель. Більше того, значна частина аналітиків вважають що відбудеться зростання закупівель на ринку продовольчих товарів.

Відповідно у Подільського регіону є велика можливість до стрімкого розвитку через забезпеченість ресурсного потенціалу.

Значна частина імпорتنих товарів стосується енергетики у виді поставки газу, нафтопродуктів. Також значна вагома частка імпорту припадає на закупівлю обладнання для модернізації промисловості.

Вінницька область повинна бути зорієнтована на нові ринки збуту, такі як ринки Південно-Східної Азії, які є найбільш динамічними.

Проте як альтернатива потрібно виділити й перспективний шлях розвитку України в ЄСП. Оскільки існують реальні можливості для покращення економічного стану України.

23 лютого 2003р., під час зустрічі президентів Республіки Білорусь, Республіки Казахстан, Російської Федерації та України заявили про формування Єдиного економічного простору. Найголовнішим пунктом угоди є створення зони вільної торгівлі між учасниками. В період до підписання документів було проведено сім засідань ГВР. Угода була ратифікована парламентами всіх чотирьох держав 20 квітня 2004 року.

Відповідно до Указу Президента України „Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2005 року „Про формування Єдиного економічного простору” № 952 від 15.06.2005р. основною метою участі України у формуванні та функціонуванні Єдиного економічного простору є створення зони вільної торгівлі без вилучень і обмежень, з урахуванням норм і принципів СОТ, а також вимог, що впливають з інтеграції України до Європейського Союзу.

Отже, Україна постає наразі між двома шляхами розвитку. У першому випадку - це ЄСП, у іншому – СОТ, НАТО, тобто напрям на Європу. Проте Україні потрібно визначити яким шляхом вона буде рухатись. Бути одночасно на дві сторони не дасть ефективного економічного результату та відповідно всіх інших сфер.